

[Handelsministeren.]

tale om tre hovedområder, hovedproblemer; det første er spørgsmålet om fleksibilitet i administrationen, det andet er spørgsmålet om finansieringsformen og -arten, og det tredje er selve administrationen og især spørgsmålet om lokaliseringen af administrationen.

Jeg vil vedrørende den første gruppe af problemer, dem, der knytter sig til fleksibiliteten, til den større smidighed, som vi forsøger at bringe ind i egnsudviklingsbistanden, knytte et par bemærkninger til nogle af de synspunkter, der er fremkommet.

Der er først spørgsmålet om den lokale repræsentation i egnsudviklingsrådet. Derom vil jeg sige, at vi har, som det fremgår af lovforslaget, foreslået mindst to lokalt erfarne repræsentanter. Man har her under lovforslagets første behandling ydret ønske om et noget større antal, og vi kan naturligvis drøfte i udvalget, om vi skal have 3-4 med særlig lokal erfaring, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at i samme omfang som man understreger nytten af og betydningen af en bestemt gruppes repræsentation i rådet, jo vanskeligere vil det blive at tilgodese det andet hensyn, der også har været fremme her, nemlig at man ikke gør rådet for stort.

I samme forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at administrationen ikke blot vil bestå af egnsudviklingsrådet og direktoratet, men det er også forudsat i lovforslaget, at man skal have et forretningsudvalg, som i væsentlig grad sammen med direktoratet vil komme til at varetage ledelsen af denne lovgivning og denne bistand, og det er et forretningsudvalg, som er væsentlig mere begrænset i omfang end rådet.

Formålsparagraffen, har man nævnt, er formuleret vagt; det er sagt, at det er for vag en formulering af egnsudviklingsmålsætningen. Jeg vil dertil sige, at det er netop en af de væsentlige ting, vi har tilstræbt med det lovforslag, vi har fremsat, også på dette område at være så smidige, så fleksible, som muligt. Man kan ikke tage et enkelt kriterium, et enkelt kendetegn, ud og derudfra afgøre, hvilke områder i landet der skal nyde godt af den bistand, der her er tale om. Der er naturligvis væsentlig betydning knyttet til spørgsmålet om beskæftigelsesstørrelse eller arbejdsløshedens stør-

relse, men der er også et antal andre, økonomiske kriterier; der er spørgsmålet om, hvorvidt en egner har en ensidig erhvervsstruktur, og der er en række andre hensyn, som må tages i betragtning; det kan man kun gøre ved en vag definition af, hvorledes man finder frem til de pågældende områder, som bør kunne nyde bistand.

Den radikale ordfører var bl. a. inde på forholdet mellem egnsudviklingsbistanden og landsplanlægningen og understregede betydningen af, at man sørgede for en koordinering, en sammenhæng, mellem egnsudviklingsbistanden og landsplanlægningen. Det er jeg ganske enig i, og jeg kan understrege, at det er vi selvfølgelig opmærksom på. Men samtidig med at jeg principielt udtrykker min enighed i, hvad den radikale ordfører har nævnt på dette område, vil jeg understrege, at der jo i betydelig grad er tale om forskellige målsætninger, om forskellige problemer med hensyn til tilrettelæggelsen af vort lands økonomi. Vi må være opmærksom på, at der er en sammenhæng, men jeg anskuer og regeringen anskuer egnsudviklingen og den bistand, vi yder hertil, i væsentlig grad som en, skal vi kalde det fødselshjælp for områder, som enten har for stor arbejdsløshed eller en for ensidig erhvervsstruktur o. lign., medens landsplanlægningen er et langt mere omfattende og et mere varigt fænomen for det offentliges regulering af vort samfund.

Den anden hovedgruppe af problemer er knyttet til finansieringen; hvor der jo, som det høje ting ved, er tale om tre typer bistand, nemlig for det første — og det væsentligste — lånegarantier, for det andet lån til kommuner til at bygge industrihuse og for det tredje tilskud til forskellige formål. Der er fremsat forskellige kritiske bemærkninger om denne anden gruppe af problemer, især knyttet til spørgsmålet om at udvide lånegarantier til også at omfatte driftskapital og spørgsmålet om at yde tilskud til forskellige formål, væsentligst om i visse tilfælde at sikre tilskud til virksomheder til omskoling og til oplæring af arbejdskraft.

Jeg vil om de bemærkninger, der er fremkommet her af kritisk art, blot sige, at det karakteristiske i og for sig ved det fremsatte lovforslag er den begrænsede rækkevidde af de ændringer, der er foreslået. Vi fore-